

ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΣ

ὁ προστάτης τῶν προσφύγων

ΚΛΕΙΤΟΥ ΣΗΜΕΩΝΙΔΗ

Ἐκπαιδευτικοῦ

Σήμερα γιορτάζεται ἡ μνήμη ἐνὸς ἀπὸ τοὺς πρὸ λαμπροὺς Ἁγίους τῆς Κύπρου, τοῦ Ἁγίου Δημητριάδου, Ἐπισκόπου τῶν Χύτρων. Οἱ κάτοικοι τῆς Κυθρέας καὶ τῆς γύρω περιοχῆς νιώθουν πράγματι μεγάλη περηφάνεια γιατί ἕνας ἅγιος ἄνθρωπος, χαλύβδινος χαρακτῆρας γεννήθηκε, ἔζησε καὶ μεγαλοῦργησε στὴ γῆ τους πού σήμερα ἀγρία σφίη ποδοπατοῦν.

Ὁ Ἅγιος γεννήθηκε στὸ χωριὸ Συκές, τοποθεσία σήμερα κοντὰ στὸ Παλαίκυθρο, τὸ ἔτος 834 μ.Χ., ἀπὸ πατέρα ἱερέα. Δεκαεξή χρονῶν ὁ Δημητριάδης πῆγε σὲ μοναστήρι. Μέσα σὲ λίγα χρόνια ἔγινε ξακουστὸς σ' ὅλη τὴν Κύπρο γιατί εἶχε θεραπευτικὲς ἰκανότητες. Πολὺ γρήγορα χειροτονήθηκε σὲ πρεσβύτερο. Ἀργότερα σὲ ἡγούμενο καὶ σὲ ἡλικία 56 χρονῶν χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος Χύτρων.

Μὲ ἀξιοσημείωτον ζῆλον ἀρχισε τὸ ἔργο του. Οἱ χήρες τὰ ὀρφανὰ, οἱ ἀδικούμενοι, εὗρισκαν συμπαράσταση. Μεριμνήσε γιὰ τοὺς πεινασμένους, τοὺς φτωχοὺς, τοὺς φυλακισμένους. Ἡ φήμη του σὰν θαυματουργοῦ ξαπλώθηκε παντοῦ. Ἐπίσης ἦταν σπουδαῖος στὸ κήρυγμα.

Ὅμως ἡ πρὸ κάτω ἐνέργειά του, ἔκαμε τὸ ποίμνιό του νὰ τὸν ἀγαπήσῃ διπλά. Ἦταν ὁ καιρὸς τῶν Ἀραβικῶν ἐπιδρομῶν.

Βάρβαρα στίφη Ἀράβων, μὲ ἀρχηγὸ ἕνα ἀρνησιθρησκοῦ Ἕλληνα πού ὀνομαζόταν Δαμιανὸς, κἀμνον ἐπιδρομὴ στὸ Βασίλειο τῶν Χύτρων, λεηλατοῦν, σφάζουν, κατακαίουν, διὰ*ουν. Ἀλήθεια 1000 χρόνια ἀρ-

γότερα ἀκριβῶς τὰ ἴδια πράττει ὁ Ἀττίλας.

Καὶ οἱ νεώτεροι Δαμιανοὶ δὲν ἔλειψαν. Ἄνοιξαν τὸν δρόμο στὶς 15 Ἰουλίου τοῦ '74 στοὺς νέους βαρβάρους ἀπὸ τὴν Ἀνατολή. Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται.

Ὁ ἐξωμότης Δαμιανὸς πῆρε μαζί του στὴ Βαβυλώνα τὴν σημερινὴ Βαγδάτη — χιλιάδες αἰχμαλώτους. Ὁ γέροντας τότε Δημητριάδης ἔκλαψε πικρὰ γιὰ τὴν καταστροφή. Ὅμως οὔτε μιὰ στιγμή δὲν ἔχασε τὴν πίστη του, τὴν ἐλπίδα. Ἀκολουθεῖ τὸ ποίμνιό του στὴν αἰχμαλωσία. Συναντᾷ τὸν ἀρχηγὸ τῶν Ἀράβων στὴν Βαβυλώνα. Μὲ δάκρυα περιγράφει τὴ ληστροικὴ ἐπιδρομὴ τοῦ Δαμιανοῦ καὶ καταφέρνει νὰ ἐλευθερώσει τοὺς αἰχμαλώτους. Ὅλοι ἐπιστρέφου* στὴν Κύπρο, στοὺς Χύτρους.

Ἦστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ ὁ ἄξιος ἱεράρχης, νικημένος ἀπὸ τὶς ταλαιπωρίες καὶ τὶς θλίψεις, πέθανε σὲ ἡλικία 81 ἐτῶν στὶς 6 Νοεμβρίου, τοῦ 915 μ.Χ.

Τὰ λείψανά του τὰ φύλαξαν καλὰ οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοί. Γιὰ 1000 χρόνια δὲν μπόρεσε χερί ἄπιστου νὰ τὰ μολύνει. Οἱ Κυθραιῶτες τὰ φύλαγαν τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν ἐκκλησία τῆς Παναγίας Χαρδαικωτίσσης, τῆς Κυθραίας. Σὰν οἱ Τούρκοι πάτησαν τὴν Κυθρέα ὁ ἄξιος ἱερέας τῆς Παναγίας Χαρδαικωτίσσης πῆρε τὰ λείψανα.

Σήμερα βρίσκονται ἀσφαλισμένα στὴν ἐλεύθερη Κύπρο. Γιὰ δεύτερη φορὰ πρόσ-

φυλας ὁ Ἅγιος. Καί τώρα καθηγητής, ἐλπιδοφόρος.

Οἱ Κυθρεῶτες ἔχουν τήν βεβαιότητα ὅτι ὄσος καιρὸς κι ἂν περάσει θά πάμε στὰ σπίτια μας στήν ἁγιασμένη γῆ μας. Ὁ Ἅγιος Δημητριανὸς θά πετύχει ὅτι ξαναπέτυχε.

Κι ἐμεῖς οἱ Κυθρεῶτες ἔχουμε ἓνα τάμα ἀνεκπλήρωτο πρὸς τὸν Ἅγιο. Νὰ τοῦ κτίσουμε ἓνα παρεκκλήσι στὸν τόπο πού ἔζη-

σε καὶ πέθανε. Στὴν περιοχή Ἁγίου Δημητριανῶ Κυθρέας. Τὰ σχέδια τοῦ παρεκκλησιοῦ ἦταν ἔτοιμα τὸν Ἰούνη τοῦ '74, ἓνα μῆνα πρὶν ἀπὸ τὴν συμφορὰ. Ὅλα ἔτοιμα γιὰ τὸ χτίσιμο. Δωρεῆς σὲ τοῦβλα, ἀσβέστη, τσιμέντα καὶ προπάντων ἀμέτρητοι ἐθελοντὲς γιὰ ἐργασία.

Κάνε καὶ πάλι τὸ θαῦμα σου Ἅγιε Δημητριανέ. Τὸ τάμα μας ὄσα χρόνια κι ἂν περάσουν τόχουμε βαθειὰ στὴ ψυχὴ μας.

